

AVDELNING 16

MÄNNISKAN SOM SKAPARE AV TANKEFORMER

MÄNNISKAN SOM SKAPARE I MENTALMATERIA

16.1 Skapandet av tankeformer

¹I det ämne, som nu skall avhandlas, kan man på grund av de därmed förbundna farorna inte vara nog tydlig. I de skapelseprocesser, människan är invecklad i, handskas hon alltid med något slags elektriska fenomen och påverkar med sin tanke föremålen för sin aktivitet. Dessa föremål är levande väsen, som i vissa avseenden kan ge upphov till verkliga faror för människan.

²Saken kan närmare förklaras i fem satser.

³1. *Mycket av det sorgliga, som nu sker i världen, kan spåras direkt till människans felaktiga bruk av mentalmaterien, till vanföreställningar om materiens egen natur och till farliga förhållanden, som åstadkommits genom människors samfälliga försök till skapande tidsåldrarna igenom. Ändamålet med kosmos' vitaliserande energier har missförstått, vilket bidragit till nöden, liksom emotionalmateriens verklighetsförvrängningar har givit upphov till en sekundär illusivitet, som intensifierar den redan befintliga. Denna sekundära illusion har människan själv format genom sin evolutionära strävan att balansera motsatserna. Därmed har ett tillstånd uppstått, som måste övervinnas, innan den verkliga esoteriska balanseringen kan vidtagas. Helheten av denna illusoriska manifestation, som endast människan skapat, har kallats "väktaren på tröskeln". L1 3.25*

⁴Ett av de största hindren i evolutionen och ett som människan avgjort är ansvarig för inom esoteriska gränser är de former hon frambragt och sedan vitaliserat alltsedan den atlantiska rottrasens mitt, då det mentala sakta började bli allt starkare. Självviskheten, de orena motiven, det omedelbara gensvaret på onda impulser har utmärkt mänskligheten och har framkallat ett sakernas tillstånd, som saknar motstycke i solsystemet. Över hela mänskligheten svävar en jättelik tankeform, som människor överallt och tidsåldrarna igenom byggt och vitaliserat med vanvettiga begär och onda böjelser. Denna tankeform måste brytas sönder och skingras av människan själv före denna eons slut, och dess upplösning blir en av de krafter som framkallar den interplanetariska pralayan. Det är detta skaparkraftens fuskverk, som De Stora ägnar sig åt att förstöra. Enligt skördelagen måste formen förstöras av dem som skapat den. Mästarna måste därför utföra sitt arbete indirekt, upplysa människorna allt mer, så att dessa klart kan se denna "väktare på tröskeln" till det nya livet, den vedersakare som står emellan fjärde och femte naturrikerna. För varje människa, som på prov antas till lärjunge, underlättas deras arbete, ty lärjungaskapet betyder att en liten ström av livsenergi riktas i nya banor och bort från den gamla fåran, som vitaliserar och när den onda formen, och att ännu en *medveten* angripare kan utbildas att medverka i förstörelsearbetet. Varje gång en invigd upptas i planethierarkin, innebär det att en ny och kraftfull agent blir tillgänglig för nedhämmandet av kraft från högre världar till förstörelseverkets hjälp.

⁵Den gigantiska tankeformen, produkten av människans okunnighet och självviskhet, hålls vid liv och vitaliseras på tre sätt: För det första genom anhopningen av de enskilda människornas onda begär och avsikter liksom av deras själviska strävanden. Varje ond tanke, som uttrycks i tal eller handling i fysiska världen, bidrar till att öka tankeformen. För det andra vitaliseras den genom den vård och det underhåll som består av skuggans bröder (LA: svarta logens medlemmar) liksom av den så kallade kosmiska onskans företrädare, som därmed blir skördelagens agenter i mänskligheten under denna fjärde eon. De påtar sig därmed ett oerhört ansvar, möjliggör tankeformens sekundära vitalisering och framkallar ett sådant akut tillstånd att tankeformen lagenligt snabbt kristalliserar, varmed dess slutgiltiga förstöring blir möjlig.

Det är i detta sammanhang värdefullt att vidga uppfattningen om det ondas mening och den plats de onda krafterna har i det stora hela. För det tredje vitaliseras den av de vibrationer och den energi från det föregående solsystemet som alltså finns kvar, en utstrålning från det som i vårt nuvarande solsystem inte längre betraktas som en princip (LA: 47:4–49:7, kosmisk grovfysisk materia).

⁶Dessa tre faktorer måste planethierarkin huvudsakligen beakta i sitt arbete att möjliggöra för människorna att bryta sig loss ur den tankeform och den illusion de själva bildat och underhållit i tusentals år.

⁷Detta förstörelsearbete utför planethierarkin främst på fyra sätt: 1) Genom styrkan i sina förenade tankar och meditationer. 2) Genom sitt arbete med att träna och undervisa individer, som därigenom bryter sig loss från blind gruppaktivitet, blir medvetna kraftcentra och medverkar i förstörelsearbetet. Detta arbete måste utföras i det mentala. Det är därför lärjungar tränas i att meditera och arbeta i mentalmateria. 3) Genom att använda vissa mantran och ord, som för in interplanetarisk kraft av fjärde ordningen (46). Denna kraft riktas sedan mot denna förvrängda skapelse av fjärde skapande hierarkin (mänskligheten) och tenderar att öka förstörelseverket. Mycket av detta arbete utföres av nirmanakayaerna. 4) Genom att stimulera människors kausalhölje, så att augoeiderna kan med större precision och kraft fortsätta sin kamp med måndeavaerna. I esoteriska symboliken har detta kallats "kriget i himmelen". Allt eftersom augoeiderna stiger ner allt närmare fysiska världen och under denna nedstigning tar ett allt fastare grepp om inkarnationshöljerna ("männaturena"), renas och förfinas också människors tankar och känslor i motsvarande mån. "Soleldarna släcker månskenet", och den lägre naturen renas och förvandlas. Med tiden manifesteras augoeiderna till fullo genom inkarnationshöljerna, dör den hatade "väktaren på tröskeln" i brist på näring och upplöses i brist på livskraft, och når människorna frigörelse. 10.4.12

⁸2. När mentalmaterien för närvarande används och får bilda former av olika slag, utgår impulserna till stor del från lägre medvetenhetsslag och är resultat av starkt begär, som bygger på fysisk attraktion. Hos majoriteten människor är det emotionelhöljet och inte mentelhöljet, som är starkast och sätter i gång sådana starka vibrationer (på grund av två grupper måndeavaers kraft) att den tredje gruppen av måndeavaer, vilka bygger mentelhöljet, drivs att villigt gensvara och därmed hela den trefaldiga personligheten omedelbart upptas med att nära "väktaren". Energin riktas på den väg där den möter det minsta motståndet. En av Augoeides' främsta uppgifter är ju att införa en ny rytm i människans liv, och det är denna ansträngning, som med tiden avleder energin från människans förvrängda skapelse och får hennes vibrationer att vara i samklang med dem från hennes Augoeides.

⁹De devaer, som utgör själva materiens energi, bryr sig inte om vad slags former de bygger. De gensvarar oansvarigt på energiströmmar, och det är inte deras sak att befatta sig med energins ursprung. Därför blir människans plats i den kosmiska planen viktigare och mer framträdande, när det inses att en av hennes främsta uppgifter och ansvar består i att rikta energiströmmar från mentalvärlden och skapa det som i *högre världar* ses som önskvärt. Mänskligheten som helhet genomgår evolutionen för att kunna bli medveten skapare i materien.

¹⁰För att bli en dylik medveten skapare måste människan bland annat förstå den plan som ligger till grund för hela manifestationen och de lagar som styr naturens byggnadsprocesser, medvetet vilja skapa, så att hon samarbetar med idealet, arbetar lagenligt och åstadkommer det som är i enlighet med den planetariska planen och främjar släktets bästa. Vidare måste hon förstå energins natur, kunna rikta energiströmmar och upplösa (det vill säga: draga bort energi från) alla slags former i de tre världarna (47:4–49:7). Hon måste dessutom känna devaernas natur, deras beskaffenhet och ställning som byggare och veta de ord och ljud, varmed de befallas och styres.

¹¹När mänsklighetens energiströmmar dirigeras enbart från andratriaden, när begäret har

förvandlats och kausalmedvetenheten har väckts och slutligen blivit inlyst genom essentialmedvetenheten, först då kommer de impulser, som utgår från de lägre inkarnationshöljerna, att dö ut och ”väktaren på tröskeln” likaledes att dö. Med andra ord: när planethärskarens kosmiska grovfysiska hölje (47–49) fullständigt renats och vitaliseras av den livskraft som härrör från de kosmiska eteriska världarna (43–46) och när planethärskarens alla centra (bestående av evolutionsmonader) är fullt väckta, kommer dessa centra att vara kanaler för högre energier och ett väsen sådant som ”väktaren” att vara en omöjlighet.

¹²Allt som hittills sagts om ”väktaren på tröskeln” mellan fjärde och femte naturrikerna kan aspiranten vid studiet tillämpa på sig själv. Varje allvarlig aspirant får möta den vitaliserade form som han själv byggt och närt under sina tidigare inkarnationers lopp och som utgör sammanfattningen av hans onda begär, motiv och tankar. Långa tider har den vampyriserat honom, och långa tider har den stått för det som han misslyckats med att uppnå. Den påverkar inte bara honom själv utan alla de medväsen han kontaktar och möter. För att förstöra den måste han använda metoder liknande dem De Stora använder, och genom hans Augoeides’ ökande inflytande, genom hans egna andrajagsenergier och genom sitt studium av lagen, kunskapen om ljudets makt och talets styrning kan han till slut förstöra den.

¹³Ännu så länge är det blott få människor, som avsiktligt och medvetet arbetar endast i mentalmateria. Den energi människor brukar är mestadels emotional-mental eller begär i förening med lägre intellekt (LA: mentalmedvetenhet utan kausalmedvetenhet) och med övervikt för begärkraften. Detta är även en slutsats man kan dra av sats 2) ovan. Evolutionens hela tendens består i att åstadkomma förmåga att bygga i mentalmateria. I detta avseende förestår två mål för släktet.

¹⁴Det första målet är att steg för steg skingra de obestämda massor av emotionalmental materia, vilka omger praktiskt taget varje mänsklig individ och därvid framkallar ett tillstånd av mörker och dimma inuti och omkring individens aura. Med tiden skall detta mörker och töcken skingras och människorna i stället omges av skarpskurna tankeformer kännetecknade av för individen särpräglade vibrationer och utmärkta av hans departementstillhörighet och individuella egenart.

¹⁵Det andra målet är att få individens tankeformer som helhet att samlas kring ett gruppcentrum. För närvarande är individens tankeformer personliga och självcentrerade. Den tankeenergi, som utgår från varje människa, är en förhållandevis svag ström av en obestämd anhopning av mentalmateria utan särprägel, utan tydliga former och kortlivade. Framtidens mentalt polariserade människor kommer att utsända tankeformer med rakt motsatta egenskaper, tankeformer inriktade på det som gruppen önskar och inte enbart det som individen önskar. Det nuvarande tillståndet med individuellt självcentrerade, svaga och oklara tankeformer är till stor del grunden för den fiendskap alla konstruktiva tänkare och grupparbetare möter. Den ström av energi de utsänder och varmed de bygger livskraftiga tankeformer, går emot det som massan människor utsänder, väcker motstånd och vållar tillfälligt kaos.

¹⁶Framstående mänskliga tänkare, som arbetar under planethierarkins ledning, är sysselsatta med tre verksamheter: 1) att hos människor införa en ny och högre rytm; 2) att skingra de mörka, halvt vitaliserade obestämda tankeformer som omger vår planet och därmed möjliggöra för interplanetariska och kausala energier att tränga in; 3) att hos människor väcka förmågan att tänka klart, att rätt energisera tankeformerna och att hålla de tankeformer vitala, varigenom de kan nå sitt mål och åstadkomma önskvärda förhållanden i fysiska världen.

¹⁷För att dessa starka tänkare skall nå dessa mål krävs att de klart förstår tankens kraft, tankeströmmarnas riktande, vetenskapen om tankebyggande, det lagenliga bruket av mentalmateria och processen att manifesteras tanke genom ljud och vitalisering. Det innefattar likaså förmågan att hämma alla de impulser från inkarnationshöljerna som är självcentrerade och rent personliga och förmågan att arbeta i grupp, varvid varje tanke sänds med det bestämda uppdraget att tillföra sin energi och materia till någon ström som är bestämd och *känd*. Detta sista är

viktigt, ty ingen som arbetar för mänskligheten blir till något verkligt gagn, förrän han medvetet och med full insikt om sitt arbete riktar sin tankekraft mot ett bestämt mål, som främjar släktet.

¹⁸4. *I allt tankebygge av högre slag måste människor således göra flera saker, vilka kan anges som följer:* För det första att rena sina lägre begär, så att de blir i stånd att se klart i esoterisk bemärkelse. Ingen människa kan se klart, så länge hon är besatt med sina egna behov, handlingar och intressen och omedveten om det högre och gruppverksamheten. Denna klarsyn ger människan en förmåga att läsa klotminnena, om än omedvetet i början, och därmed konstatera var de nya, inkommande tankeimpulserna går ut, en förmåga att glömma sig själv i gruppens intresse och så samarbeta med planen och en förmåga, som möjliggör för henne att bli medveten om mänsklighetens grundton och dess ”rop på hjälp”. För det andra att trygga kontrollen av det egna medvetandet. Detta inbegriper: en genom koncentration vunnen insikt om medvetandets och hjärnans natur; en förståelse av det förhållande som borde råda mellan fysiska hjärnan och monaden i fysiska världen; sedan medvetenhetskontrollen förvärvats, utvecklas gradvis förmågan av esoterisk meditation, det vill säga förmågan att föra ned planen från högre världar till fysiska hjärnan, att uppfatta den egna rollen i planen och sedan samarbeta med någon särskild grupp av nirmanakayaer. Därefter beaktas energilagarna. Människan finner hur hon skall bygga en tankeform av särskild kvalitet och ton, ladda den med sin egen energi och så i mentalvärlden skapa en budbärare eller ett redskap för manifesterandet av en idé.

¹⁹Efter att ha byggt tankeformen måste mänsklighetens tjänare ha lärt sig hur han sänder ut den på dess uppdrag, varvid han med sin livskraft håller den i dess givna form, håller den vid dess rätta vibration och förstör den, när den utfört sitt uppdrag. Genomsnittsmänniskan är ofta offer för sina egna tankeformer. Hon bygger dem men är varken stark nog att skicka ut dem på uppdrag eller vis nog att förstöra dem, när så erfordras. Det är detta som är orsaken till den tjocka, virvlande dimma av halvt formade, halvt vitaliserade former, som omger 85 procent av mänskligheten.

²⁰I sitt arbete som tankebyggare har människan att framvisa egenskaper liknande solhärskares, solsystemets stora byggmästare. Hon skall efterlikna honom såsom den som uppfattar idén; den som klär idén i materia; den som energiserar idén och så möjliggör för formen att bevaras och fullgöra sitt uppdrag; den som med begär och kärlek riktar tankeformen och ständigt vitaliserar den tills målet uppnåtts; den som när det önskade målet nåtts förstör eller upplöser tankeformen genom att draga sin energi ur den, så att de elementaler som ingått i formen återgår till allmänna materieförrådet. I allt skapande arbete i mentalmateria liknar människan därmed treenigheten i arbete: skaparen, uppehållaren och förstöraren.

²¹5. *I allt esoteriskt arbete i mentalmateria, vilket skall manifesteras i fysiska världen, måste människan arbeta som en enhet.* Detta förutsätter förmågan att ställa förstatriaden under andratriadens kontroll, låta inkarnationshöljerna styras av kausalhöljet, så att kausalviljan kan direkt påverka fysiska hjärnan. Kausalmedvetenheten är i sin tur i kontakt med Augoeides.

²²Metoden för människan att i fysiska världen arbeta medvetet i mentalmateria består av två processer, den ena föregående den andra. Den första processen består i att inrätta de lägre höljerna med kausalhöljet (i kontakt med Augoeides), så att planen, ändamålet och metoden att nå framgång kan intryckas på fysiska hjärnan. Den andra processen handlar om att människan i fysiska hjärnan och medvetet utför planen, medvetet och med vilja bygger den erforderliga formen, energiserar den och sedan ”håller ögat på den”. Ögat är esoteriskt sett ett redskap för styrning och igenkännande, ett verktyg för igångsättande energi.

²³Tankeformen är alltså resultat av två slags energi: den första energin är den som utgår från kausalhöljet och Augoeides, den andra är den som människan alstrar i fysiska hjärnan. Att människorna i allmänhet inte uppfattar den första energin är orsaken till mycket ont. När esoteriska kunskapen blir mer allmän, kommer människor att vara mera noga med att konstatera kausalmedvetenhetens igångsättande impulser i alla tankeprocesser och att använda kausalenergi, innan de börjar bygga former i lägre materia.

16.2 Tankeformbyggande i de mänskliga världarna

¹Följande upplysningar om människan såsom skapare i mentalmaterien är avsedda för alla dem som tack vare sin koncentrationsförmåga förvärvat ett visst mått av tankekontroll och som vill förstå skapelseprocessen bättre. Det är två faktorer i tankeformbyggandet som skall beaktas: inrätningen med kausalhöljet och processen att intrycka kausalviljan på fysiska hjärnan.

²*Inrätningen med kausalhöljet.* Att rätta in inkarnationshöljerna (egentligen förstatriaden) med kausalhöljet är möjligt endast för individer som nått så långt i utvecklingen att de är lärjungar på prov. Med kunskap och övning har de förvärvat förmågan att använda sutratma som kontaktmedel. När till denna förmåga läggs förmågan att lika lätt bruka antahkarana (eller bron mellan andra- och förstatriaderna, ”regnbågsbron”), blir resultatet en kraftfull agent för hierarkin på jorden.

³Följande fem stadier i dessa förmågors förvärv kan urskiljas. 1) Lägre utvecklade människor använder den del av sutratma som går genom eterhöljet. 2) Normalindividerna använder nästan helt den del av sutratma som går genom emotionalvärlden, och deras reaktioner beror till största delen på begär och är emotionala. 3) Verkligt intellektuella använder den del av sutratma som går genom mentalvärlden (47:4-7), emotionalvärlden och fysiska världen. Deras aktiviteter energiseras av det mentala, inte av det emotionala som hos de två förstnämnda kategorierna. 4) Aspiranter i fysiska världen använder den del av sutratma som går genom kausalvärlden (47:2,3) och börjar gradvis bygga antahkarana. Augoeides’ inflytande gör sig därmed allt mer gällande. 5) Lärjungar som förbereds för invigning och invigda av första och andra graderna använder både sutratma och antahkarana som en enhet. Andra-triadens makt börjar tränga igenom också i det fysiska, energisera all individens verksamhet i fysiska världen och allt mer vitalisera hans tankeformer. Nyckeln till bildandet av mayavirupa ligger i rätt förståelse av processen.

⁴På de tidiga stadierna måste inrätningen åstadkommas exakt och noga genom koncentration och meditation. När senare den rätta rytmen upprättats i höljerna och dessas renande strängt genomförts, blir denna tvåfaldiga aktivitet praktiskt taget ögonblicklig, så att individen kan rikta uppmärksamheten på det *medvetna* byggnads- och vitaliseringsarbetet. Koncentrationens fokus kommer då inte längre att ligga på att uppnå inrätningen.

⁵Exakt inrättning medför i mentalhöljet stillhet eller vibrationsstabilitet, i emotionalhöljet stabilitet som gör höljet till en klar spegel, i eterhöljet jämvikt som i hjässcentret framkallar ett tillstånd som möjliggör att kraft överföres via centret direkt till hjärnan.

⁶*Intryck på fysiska hjärnan.* Fysiska hjärnans exakta uppfattning av vad kausalmedvetenheten eller Augoeides söker förmedla om det arbete som skall utföras blir möjlig först när det råder en direkt inrättning från kausalhöljet och när kausalenergierna (kausalviljan, Augoeides’ vilja) når något av de tre fysiska centren i huvudet: hjässcentret (med sin organiska motsvarighet tallkottkörteln), panncentret (hypofysen) och skallbascentret (alta major). När skallbascentret är fullt utvecklat, utgör det ett centrum för förbindelse mellan energin i eterhöljets centralkanal och de två förstnämnda huvudcentrens energier. Skallbascentret är motsvarigheten i etermaterien till antahkarana i kausalmaterien.

⁷Hypofysen (i alla fall av normal utveckling) är det centrum som mottar den trefaldiga vitalisering som strömmar genom sutratma från mental-, emotional och etervärldarna. Tallkottkörteln aktiveras, när denna verksamhet förstärks genom energi från Augoeides. När antahkarana har tagits i bruk, används likaså alta major, varvid de tre organiska centren i huvudet börjar arbeta som en enhet och därmed bildar en triangel. När individen genomgår tredje initiationen, är denna triangel i full aktion och cirkulerar energin ohindrad.

⁸Det är alltså tydligt att människans förmåga att skapa i mentalmaterien ökar ju längre hon vandrar lärjungaskapets väg. Det behöver framhållas att det ur den synvinkel vi studerar ämnet inte handlar om kausalväsendets förmåga att skapa former i mentalvärlden utan om den i fysiska världen inkarnerade människans förmåga att i mentalvärlden skapa energihöljen,

vilka hon sätter i rörelse med sin medvetna vilja för att erhålla bestämda verkningar i fysiska världen. Detta åstadkommer hon genom att föra ned kausal energi genom sutratma till den fysiska (eteriska och organiska) hjärnan och därefter återföra energin till mentalhöljet, varunder något vinnns eller förloras. Tack vare sin kunskap bevarar den verkliga adepten all energi under överföringen och ökar den med den energi han kontaktar.

⁹Vad det handlar om är alltså viljans (47) och begärets (48) energier, närda av fysiska hjärnans energi (49). Det är en upprepning i mycket liten skala av (den treeniga gudomens =) solsystemregeringens skapelseakt, utförd genom dess tre departement: 29, 32, 35. Det är föreningen av de tre triadernas energier: så mycket av tredjetriadens energi som individens kausalväsen är bärare av eller kan förmedla (fram till tredje initiationen är det förhållandevis litet); så mycket av Augoeides' energi som kausalväsendet kan förmedla (detta är mycket litet hos normalindividen, åtskilligt hos aspiranten och en kraftig nedströmning hos den som nalkas tredje initiationen); så mycket av förstatriadens energi (i sitt numera renade tillstånd) som kan tränga igenom, vilket beror på inkarnationshöljens grad av rening och hos den långt komne individen beror på att eterhöljets kundalini ökar emotional- och mentalhöljens energiutveckling.

¹⁰Sammanfattning: när inrätningen är korrekt och de fysiska huvudcentren vaknar, kan människan bli en medveten skapare i mentalmaterien.

MÄNNISKAN OCH BYGGARNA

16.3 Inledning

¹I denna avdelning behandlas ämnet mer ingående, då det avser mycket som för närvarande är av praktiskt värde för människan. Uppenbart blir detta i synnerhet, när vi studerar talets verkan och det talade ordets esoteriska betydelse.

16.4 Viljeaspekten och skapandet

¹Nyss talades om hur kausalväsendets vilja överföres till fysiska hjärnan, och vi såg att endast hos dem som i evolutionen förenat sutratma och antahkarana och har sina fysiska huvudcentra mer eller mindre väckta, kan kausalviljan överföras till det fysiska. Hos övriga, normalindividerna och de mindre utvecklade, kommer den avsikt, som påverkar fysiska hjärnan, från emotional- eller mentalhöljet och därför mer sannolikt från någon elemental eller deva, och inte från Augoeides.

²*Magikerns tillstånd.* När centren i organiska hjärnan väcks genom inrättning med sina eteriska centra, är detta det kausala inflytandet i sin lägsta yttring. Det är genom dessa centra, som aspiranten och den invigde av de två lägsta graderna styr sina båda fysiska höljen och förverkligar idealen i fysiska världen. När individen genomgått tredje initiationen, är cirkulationen i triangeln fullt aktiv och förstatriaden underordnad kausalviljan.

³*Hur eterhöljets centra påverkas av kausalhöljets aktivering.* Innan de tre hjärncentren vaknar, styres människan i stort sett genom de fyra lägre centrens (bas-, sakral-, solarplexus-, och mjältcentrens) krafter. Senare börjar de fyra högre centren (hjäss-, pann-, strup- och hjärtcentren) att aktiveras. Med tiden övervinner de fyra högre centren de fyra lägre, absorberar och omdirigerar dessas livskraft, tills de fyra högre roterar fyrdimensionalt. Allt medan detta pågår, vaknar de tre organiska hjärncentren ur sitt slumrande tillstånd, varvid hjässcentret väcker tallkottkörteln, hjärt- och panncentren väcker hypofysen och strupcentret väcker alta major.

⁴När de tre hjärncentren väl bildat en triangel, varierar energi cirkulerar, börjar energi cirkulera även mellan de fyra högre större etercentren (hjäss-, pann-, strup- och hjärtcentren). Människan nalkas då sin frigörelse.

⁵När skapelsearbetet i esoterisk bemärkelse utföres, måste alla dessa tre hjärncentra an-

vändas.

⁶När hjässcentret (med tallkottkörteln), organet för andlig insikt, är väckt, uttröner individen Augoeides' vilja och avsikt och drar från kausalhöljet via hjässcentret och sutratma ned i det fysiska de för självförverkligandet nödvändiga energierna. När panncentret (med hypofysen) är väckt, blir den formbyggande energin tillgänglig för honom, så att han medelst attraktionslagen kan forma och bygga i elementalmateria. När skallbascentret (med altamajor) är väckt, blir det möjligt för individen att med den attraherande energin fysikaliserar och aktiverar den önskade formen.

⁷Av det sagda framgår varför så få människor någonsin bygger tankeformer, som är av bestående värde. Det är blott sällan, som De Stora (när de arbetar genom sina lärjungar) finner en enskild människa, hos vilken de tre hjärncentren samtidigt är aktiva. De måste därför arbeta med stora grupper för att få ihop den mängd energi som erfordras för den uppgift som skall utföras.

⁸Lärjungens förmåga att tjäna mänskligheten beror i stort sett på tre faktorer: inkarnationshöljens tillstånd och deras grad av inrättning med kausalhöljet, graden av aktivitet i de tre hjärncentren och de fyra högre etercentrens grad av inbördes cirkulation.

⁹Dessa faktorer beror i sin tur på lärjungens förmåga att meditera och bygga tankeformer, närmare bestämt att i hjärnan rätt uppfatta Augoeides' avsikter och planer; hans motivs renhet; hans förmåga att hålla kvar meditationstillståndet och medan han är i detta tillstånd börja bygga den tankeform, vari hans Augoeides' plan materialiseras; och den mängd energi han senare kan ladda tankeformen med.

¹⁰Dessa faktorer beror i sista hand på hur långt lärjungen kommit i evolutionen, hans höljens tillstånd, hans skörd, eternätets grad av förtunning och organismens hälsotillstånd och relativa förfining.

¹¹Den följd, i vilken hjärncentren uppväcks och de högre etercentren vitaliseras, varierar individuellt beroende på tredjetriadens departementstillhörighet och utvecklingen i tidigare inkarnationer. De olika processerna griper delvis in i varandra. Innebörden är att inga fixa regler kan uppställas för den individuella utvecklingsgången beträffande dessa centra.

¹²*Byggandet, vitaliseringen och igångsättandet av tankeformen.* Sedan Augoeides åstadkommit ett tillstånd av mottaglighet eller igenkännande i hjärnan och människomonaden i det fysiska givit sitt gensvar, vidtar byggnadsprocessen. Detta monadens fysiska gensvar bygger som allt annat i naturen på förhållandet mellan polära motsatser. De organiska hjärncentren är negativa och mottagliga gentemot de positiva energier som utgår från eterhöljets högre centra. Den organiska hjärnan är på de tidigare utvecklingsstadierna negativ och mottaglig för de positiva inflytelserna från inkarnationshöljerna och på de senare stadierna negativ och mottaglig för de positiva inflytelserna från kausalväsendet eller Augoeides.

¹³Denna byggnadsprocess indelas i tre skeden, som griper in i varandra och därmed skenbart är samtidigt. När, som i fråga om mänsklighetens majoritet, processen är *omedveten*, framkallas reflexmässigt och i stort sett bygger på att tillgodose personliga önskemål, går allt mycket fort och leder till snabba resultat, vilka är framgångsrika i den mån individen förmår vitalisera sin tanke och bevara den i en sammanhållen form. De flesta av normalindividens tankeformer är endast relativt effektiva, och detta inom snäva gränser och kort räckvidd. När människan lär sig att skapa *medvetet*, vilket hon gör genom att organisera sitt tänkande, koncentrera sig och meditera, går hon saktare fram, ty då har hon två saker att göra, innan hon kan genomföra sin skapelseprocess: kontakta Augoeides och studera skapelseprocessen för att stegvis göra det egna arbetet så lagenligt som möjligt. Senare, när individen blivit väl förfaren i meditation, går tankeskapelseverket allt snabbare, tills han överträffar det tidigare omedvetna arbetet.

¹⁴När människan i sin hjärna väl insett Augoeides' avsikt, börjar hon bygga formen för sin idé. Det första hon då gör är att börja organisera det material som erfordras i mentalvärlden.

Det är i denna värld som impulsen antar sin primära form. I emotionalvärlden utför hon större delen av vitaliseringsprocessen, ty livslängden för varje tankeform (också solsystemet) bestäms av emotionalviljans ihärdighet, begärets styrka.

¹⁵I etervärlden sker den fysiska konkretionen. Allteftersom det fysiska höljet antar den nödvändiga formen och storleken, avskiljer sig tankeformen från sin formgivare. En idé som har tillräcklig styrka manifesterar sig ofrånkomligt i den grovfysiska materien, men dess skapare är i stort sett klar med sitt arbete, när han slutfört detta i etermaterien. Den grovfysiska konkretionen är ett automatiskt och ofrånkomligt gensvar på den form som nu redan finns i högre materier.

¹⁶Vissa stora och viktiga ideer, som uppstått hos släktets mera framskridna individer, når sin fulla manifestation först genom många agents arbete och många medvetandens dynamiska impulser. När detta sker, arbetar ett fåtal medvetet med att frambringa den erforderliga formen, många fler dras med i verksamheten och bidrar med blotta passiviteten i sitt väsen, de "tvingas" att intressera sig, "mot sin vilja", "rycks med i rörelsen", inte på grund av sin insikt eller livliga önskan, utan därför att det "nog är bäst så". Det är så De Stora använder de mindre utvecklades tröghet och passivitet för att åstadkomma goda resultat.

¹⁷*Att lära sig att medvetet bygga tankeformer.* Närmast handlar det om hur den förfar som lär sig att medvetet bygga, inte om adeptens förfarande eller den ringa utvecklades kaotiska försök.

¹⁸Först och främst måste individen hålla idén kvar i medvetandet länge nog för att den skall exakt registreras i fysiska hjärnan. Ofta förmår Augoeides förmedla endast någon del av planen till hjärnan vid ett och samma tillfälle, så att han måste upprepa processen gång på gång under en ganska lång tid, innan han kan vara viss om att människan har förnuftigt uppfattat idén i dess helhet. Givetvis underlättas detta Augoeides' arbete, om människan regelbundet mediterar, odlar vanan att dagligen och stundligen minnas sig själv och innan hon går till sängs strävar att "hålla tanken" på att vid uppvaknandet behålla så mycket som möjligt av något intryck som Augoeides förmedlat. När kommunikationen mellan Augoeides och människans hjärna väl fungerar, är första skedet avslutat. Idén har uppfattats.

¹⁹Därefter kommer ett bearbetningsskede, som i sin tur förlöper i flera stadier. Människan funderar på idén, reflekterar över den, aktiverar därvid mentalmaterien, så att det till detta tankefrö attraheras det material som krävs till idéns omhölje, den blivande tankeformen. Härav framgår det stora värde fantasin har, när den riktas mot verkliga ting och brukas ordnat och kontrollerat. Fantasin är till sitt ursprung emotional-mental, varken rent begär eller ren tanke. Den är en helt och hållet mänsklig skapelse, som hos andrajaget ersätts av intuitionen.

²⁰När viljan eller den igångsättande impulsen är tillräckligt stark och fantasin eller visualiseringsförmågan tillräckligt levande, inträder bearbetningsprocessen i sitt andra stadium: vitalisering genom önskan. I sin växelverkan åstadkommer det mentala och emotionala en pulsering i den framväxande tankeformen, så att denna blir levande. Den är alltjämt töcknig och tunn men visar likväl tecken på organisation och kontur.

²¹Tredje stadiet i byggnadsprocessen inträder, när tankeformen, nu klädd i mentalmateria och vitaliserad av begär, höljer sig i ett skikt av emotionalmateria, så att den kan fungera i emotionalvärlden lika väl som i mentalvärlden. I emotionalvärlden växer den snabbt. Det skall noga observeras att den mentala byggnadsprocessen samtidigt fortskrider och att byggandet nu utföres i två slags materia. Den medvetne byggaren måste här vara noga med att inte låta fantasin taga för stort utrymme. Det mentala och emotionala måste vara i sina rätta proportioner. För litet mentalt och för mycket emotionalt, och resultatet blir en fantasiskapelse omöjlig att förverkliga. För mycket mentalt och för litet emotionalt, och resultatet blir en tankeskapelse utan inre drivkraft och liv, likaledes omöjlig att förverkliga.

²²Byggandet går därefter in i ett kritiskt skede, det vari tankeformen skall iklädas fysisk eterisk materia. Den skapande människan låter den mental-emotionala formen omges och

genomträngas av ett eterhölje. Därefter ger hon formen den slutliga impuls som sätter den i rörelse dels bort från sin skapare som ett separat väsen, dels ned i grovfysisk materia att förverkligas i fysiska världen. Under detta fysisk-eteriska skede i byggandet laddar människan formen med vitaliserande eterenergi, som hon riktar från något av de fyra högre centren. Vilket centrum detta är, bestäms av tankeformens kvalitet: hjäss-, pann-, strup- eller hjärtcentret.

²³Om formen skapas omedvetet, såsom är fallet för de flesta människor, vitaliserar individen den vanligen genom solarplexus- eller sakralcentret, alltså med emotional eller sexuell energi. Dessa former förtjänar knappast att kallas tankeformer, då de huvudsakligen är emotionala och har endast något inslag av lägsta mentalmateria (47:7). Det är denna ständiga ström av emotional eller sexuell energi, som är grunden till de kaotiska förhållanden som råder för närvarande. Det rör sig heller inte om verkliga former, utan om en tung, sakta vibrerande eller pulserande dimma eller mantel som höljer mänskligheten och framkallar mycket av nutidens onda, brottslighet och mentala slöhet. Att motverka, oskadliggöra och förvandla detta töcken kommer att kräva alla ansträngningar som tankens arbetare är mäktiga. (LA: Klargör förhållandet mellan de små individuella töcknen eller molnen och den stora manteln.)

²⁴När däremot den medvetne byggaren vitaliserar tankeformen och laddar den med energi från något av sina högre centra, gör han den samtidigt självlysande och egenstrålande, så att den avger vibrationer och magnetisk energi, varmed den framkallar gensvar från andra, besläktade former eller mottagliga medvetanden.

²⁵När dessa tre mål uppnåtts, är formens egen kraft så stark, att den kan leva sitt eget liv och utföra sitt uppdrag. Den är nu förbunden med sin skapare med blott den tunnaste magnetiska tråd. Alla tankeformer har en dylik tråd. Den är liksom den tråd, sutratma, som förbinder individens höljen med triaderna och ytterst med monaden.

²⁶Så länge som skaparen av en större eller mindre tankeform har sin uppmärksamhet riktad på denna, bibehålls magnettråden, mottar tankeformen genom tråden kraft, som håller den vid liv, och fortsättes dess arbete. När tankeformen väl fullgjort sitt arbete och tjänat sitt ändamål, riktar skaparen uppmärksamheten åt ett annat håll, och tankeformen upplöses.

²⁷Symboliskt uttrycks detta med att skaparen riktar sitt öga på det han skapat och därmed vidmakthåller det, sedan vänder sitt öga ifrån det och därmed upplöser det skapade. Härav framgår synens och ögats esoteriska betydelse. (LA: Att betrakta är att ladda med energi.) Tredje ögat, panncentret, har flera funktioner. Det är dels insiktens organ, ”själens obeslöjade öga”, genom vilket insikt når intellektet. Det är också det organ, med vilket den medvetet skapande lärjungen och invigde riktar den styrande energin mot sitt tjänandes redskap, sina tankeformer.

²⁸De mindre utvecklade använder naturligtvis inte tredje ögat för att ladda sina tankeformer med energi. Den kraft de använder härrör i de flesta fall från solarplexuscentret och har två utlopp: sakralcentret med fortplantningsorganen eller ögonen. Hos många människor bildar dessa tre centra – sakralcentret, solarplexuscentret och ögonen – en krafttriangel, genom vilken kraften cirkulerar, innan den går i fysisk form. Hos den intellektuelle och aspiranten på lärjungaskapet kan det bildas en triangel från solarplexuscentret till strupcentret och vidare till ögonen. Senare, när aspiranten vuxit i kunskap och vara, har energitriangeln sin lägsta punkt i hjärtcentret i stället för solarplexuscentret och börjar panncentret (tredje ögat) verka i stället för ögonen, ehuru endast mycket ofullkomligt till att börja med.

²⁹Så länge som ”ögat” riktas på den skapade formen, överföres kraften till denna. Ju mer koncentrerad människan därvid är, desto mer samlad och verksam blir också kraften. Mänskors ineffektivitet beror mycket på att de inte är koncentrerade på vad de gör, känner och tänker och att de inte riktar sin uppmärksamhet odelat på det de intresserar sig för. De splittrar sin energi och försöker tillgodose varje flyktig önskan och slarvar därmed bort de tillfällen som möter dem. De tankar de tänker antar därför aldrig vare sig någon riktig form eller blir rätt laddade med kraft. I stället omger de sig med ett tätt töcken av halvformade, i upplösning

stadda tankeformer och moln av partiellt laddad materia. Esoteriskt är förhållandet att jämföra med ett ruttnande lik och är lika obehagligt och osunt. Det är grunden till mycket av sjukdomarna hos mänskligheten för närvarande.

³⁰Misslyckande med att skapa tankeformer har sin grund också i att människorna inte får någon undervisning om tankens lagar och meditation, därför inte vet hur de skall skapa effektiva tankeformer. Resultat i fysiska världen ernås mycket snabbare och säkrare genom insiktsfullt tankeskapande än genom uteslutande fysiska metoder. Detta börjar inses mer allmänt, men förrän släktet blivit renare i sina motiv och mindre själviskt, kommer någon ingående förklaring av processen inte att lämnas.

³¹En annan grund till ineffektiviteten ligger i att de strömmar, som utgår från de flesta människor, är av så låga energislag, att det aldrig kan bli fråga om självständigt verkande tankeformer, annat än den anhopade effekt som uppstår genom masskännande och -tänkande. Innan åtminstone supereterisk fysisk (49:3) och emotional (48:3) materia ingår i formen, måste denna vitaliseras huvudsakligen av massans samfälliga energi. När de högre materielagen börjar ingå i tankeformerna, kan de börja fungera självständigt, ty då kan människornas augoeider börja arbeta med dessa former, något som dessförinnan var omöjligt. Augoeides (som har sin medvetenhet lägst i det supereteriska mentala, 47:3) arbetar inte med individens inkarnationshöljen, förrän däri finns supereterisk materia, 48:3 och 49:3.

³²Sedan tankeformen väl laddats och vitaliserats och dess eterhölje är fullbordat eller ”förseglat”, som det esoteriskt heter, kan den manifesteras i det grovfysiska, om så önskas. Detta betyder inte att varje människas varje tankeform antar grovfysisk gestalt utöver den eteriska men väl att den åstadkommer aktivitet i den ”synliga” fysiska världen. Exempelvis tänker en människa en vänlig tanke. Hon bygger den och vitaliserar den. Den är objektiv och synlig för den klärvoajante och finns i etermaterien i människans närhet. Den kommer därför att taga sig fysiskt uttryck i en vänlig handling eller en vänlig fysisk beröring. När det fysiska uttrycket är över, slocknar människans intresse för just denna tankeform, som då försvagas och dör. Liknande förhåller det sig med tankar på brott – tankeformen har byggts upp och tar sig ofrånkomligen något slags fysiskt uttryck.

³³Varje slags fysisk handling är resultat av: tankeformer, som byggts medvetet eller omedvetet; individens egna själviniterade eller andra individers tankeformer; gensvar på egna inifrån kommande impulser eller på utifrån, från andra kommande impulser, alltså gensvar på gruppers tankeformer.

16.5 Talets esoteriska betydelse

¹På mänsklighetens nuvarande allmänna utvecklingsstadium är individernas tal mestadels ändamålslost och härrör så gott som uteslutande från inkarnationshöljerna. Ju mer aspiranten framskrider, desto mer omsorg måste han därför ägna sitt tal. Grunderna därtill är tre.

²För det första är han på grund av det stadium han nått i evolutionen i stånd att ge sina ord en så stor och tvingande makt, att det skulle förvåna honom, om han blott kunde se det i mentalvärlden. Han bygger exaktare tankeformer än genomsnittsindividerna och laddar dem starkare, varför de med större precision fullgör det uppdrag ”ljudet” eller talet sänder dem på.

³För det andra tenderar varje uttalat ord och varje därmed följande skapad tankeform (såvida motivet inte utgår från andratriaden) att resa en mur av mentalmateria mellan individen och hans mål. Denna skiljemur måste raderas, innan individen kan gå vidare, något som är skördebetingat och oundvikligt.

⁴För det tredje är talet till mycket stor del ett kommunikationssätt i fysiska världen. I emotionalvärlden har det mindre betydelse och i mentalvärlden ingen alls. Intuition och telepati kommer att känneteckna tankeutbytet aspiranter och lärjungar emellan, och när detta paras med full tillit, sympati och samfällig strävan att förverkliga planen, har vi en organisation mästaren kan arbeta med och gjuta sin kraft i. Mästaren arbetar genom grupper, och hans

arbete underlättas, om kommunikationen mellan de individuella medvetandena är stadig och oavbruten. Missbruk av talet är en av de oftast förekommande orsakerna till svårigheter i grupparbete och därmed tillfälligt stopp i mentalvärlden för inflödet av kraft från mästararen.

⁵Med en kärna av bara tre individer, som samverkar ömsesidigt och som osjälviskt går tjänandets väg, kan hierarkin åstadkomma mer på kortare tid än med en stor och aktiv grupp människor, som kanske är uppriktiga men inte vet vad det betyder att visa tillit till och samarbeta med varandra och som inte vaktar sitt tal.

⁶Den människa som lyckas förstå talets betydelse, som lär sig hur hon skall tala, när hon skall tala och när hon inte skall tala, vad hon kan vinna och förlora med sitt tal och vad som sker när hon talar, är på god väg att nå sitt mål. Den människa, som mest vaktar sitt tal, kommer att göra de största framstegen. Detta har alla esoteriska lärare framhållit. I Pytagoras' orden fick neofyterna inte tala de två första åren efter inträdet i skolan. Först när de därefter lärt sig att tala, fick de börja tala.

⁷En skicklig talare utför i själva verket ett esoteriskt arbete. Han upprepar i liten skala vad solhärskaren gör, när han skapar ett solsystem: tänker, bygger, laddar tankeformen med sin kraft. Ur mentalvärldens materia plockar talaren det material han behöver för sitt tal, bygger det till en ändamålsenlig form och gjuter sedan sin livskraft i denna, så att den blir ett slags levande väsen. Den talare, som lyckas med dessa tre moment i formbyggandet, kan alltid fånga sina åhörare, och dessa lär sig av honom vad han avsåg med sin tankeform.

⁸När aspiranten inte får önskad effekt med sitt tal, är det därför att han gör fel med något av de tre momenten: det byggmaterial han väljer ut är inte det bästa, den form han bygger är inte fullt ändamålsenlig och han förmår inte vitalisera formen med sina bästa energier. Resultatet blir tyvärr alltför ofta destruktivt i stället för konstruktivt.

⁹I fysiska världen känner man igen oss på vårt tal, vad vi säger och vad vi inte säger, och blir vi bedömda därefter. Vår uppfattning om människor bildar vi efter vad de säger, eftersom deras tal röjer vad slags mental- och emotionalmateria de arbetar med och vad slags kraft de lägger i denna materia.

¹⁰Genom talet framkallas en tanke och blir närvarande, kallas fram ur ett töcknigt, mindre bestämt tillstånd och fysikaliserar, varvid den först blir mycket bestämd i etervärlden. Talet är en stor magisk kraft, och de invigda, de vita magikerna, kan genom kunskapen om talets och tystnadens makt framkalla verkningar i fysiska världen. Som bekant finns en gren av magin, där man gör bruk av kännedomen om maktord, de mantran som sätter naturens dolda krafter i verket och kallar devaerna till arbetet.

¹¹Talet är en av de dörrar som öppnar meddelelsen mellan människor och väsen i högre världar. Men endast den som lärt sig tala, förvärvat kunskapen om när man skall tala och när man skall tala, kan erhålla dylika kontakter. Magin består i att tilltala gudarna på deras eget språk. Med det vanliga mänskliga språket kan man inte nå dem.

¹²Den som söker lära sig det magiska språket och vill lära sig använda de ord och meningar som ger honom makt över byggarna, måste först lära sig av sitt invanda sätt att bruka orden och talet. Därefter kan han lära sig det nya, magiska språket.

¹³Talets lagar är materiens lagar. Aspiranten kan på sitt bruk av orden tillämpa de lagar som styr den fysiska materien, ty grundlagarna för materiens handhavande är desamma i alla världar. Talet är det stora redskap, varmed individen låter det lilla system han bygger framträda, det system för vilket han är solen i mitten, och genom attraktionens lag drar han till sig det han behöver för sitt byggnadsverk.

Ovanstående text utgör avdelning 16 av boken *Kosmisk intelligens och dess manifestation i solsystemet, planeterna och människan*, en av Lars Adelskogh gjord hylozoisk (pytagoreisk) parafra av och kommentar till *A Treatise on Cosmic Fire* av Alice A. Bailey och D.K.

